

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกเป็นผู้นำทางทางจิตวิญญาณ ลูกต้องแสดงหนทางไปสู่ดินแดนแห่งความสงบแก่ทุกคน นั่นคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะ
- คำถาม:** ลูกๆ มีความซาบซึ้งอะไร และคำพูดอะไรที่ลูกพูดเกี่ยวกับความศรัทธาบนพื้นฐานของความซาบซึ้งนั้น?
- คำตอบ:** ลูกๆ มีความซาบซึ้งว่าลูกจะกลับมายังบรูซุทธิชาติแล้วชาติเล่าโดยการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกพูดด้วยความศรัทธาว่า ไม่ว่าจะมียุบสรรคมากมายแค่ไหน สวรรค์ก็จะถูกก่อตั้งขึ้นอย่างแน่นอน การก่อตั้งโลกใหม่และการทำลายล้างโลกเก่ากำลังจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน นี่คือการที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีเรื่องของความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้

โอม ซานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ลูกรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณและที่ในเวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้นำทางทางจิต ลูกกลายเป็นสิ่งนี้และทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับลูก ให้ดูซบสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างดี พายุของมายาทำให้ลูกลืมนิ่งเหล่านี้ ลูกควรคิดถึงเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ทุกเช้าและทุกคืน เราได้รับเพชรพลอยอันล้ำค่านี้เพื่อชีวิตอันล้ำค่าจากพ่อทางจิต ดังนั้นพ่อทางจิตอธิบายว่า: ลูกๆ ในเวลานี้ลูกคือผู้นำทางทางจิตที่แสดงหนทางไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น นี่คือการที่แท้จริงของความเป็นอมตะเพื่อการไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ลูกกำลังกลับมาบรูซุทธิเพื่อที่จะไปยังดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ดวงวิญญาณที่ไม่บรูซุทธิและคงจะไม่สามารถไปยังดินแดนแห่งความเป็นอมตะได้อย่างไร? ผู้คนทำการจาริกแสวงบุญที่อมาร์นาท (เจ้าแห่งความเป็นอมตะ) สวรรค์เรียกได้อีกอย่างว่าดินแดนแห่งเจ้าแห่งความเป็นอมตะด้วยเช่นกัน ไม่ใช่เพียงแค่เจ้าแห่งความเป็นอมตะเท่านั้นที่อาศัยอยู่ที่นั่น ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดที่กำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ดินแดนแห่งความอมตะ, พารามดาม(อาณาเขตสูงสุด)มีไว้สำหรับดวงวิญญาณ และแล้วลูกไปยังดินแดนแห่งความเป็นอมตะและรับร่างกาย ใครพาลูกไปยังอาณาเขตของลูก? พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไปที่นี่ สถานที่นี่สามารถเรียกได้อีกอย่างว่าดินแดนแห่งความเป็นอมตะด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามชื่อที่ถูกต้องสำหรับสถานที่นั้นคือดินแดนแห่งความสงบ ทุกคนต้องไปที่นั่น ฆะตกรรมของละครไม่สามารถขัดขวางได้ ปลูกฝังสิ่งนี้เป็นอย่างดีในสติปัญญาของลูก ก่อนอื่นพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นดวงวิญญาณเช่นกัน เป็นเพียงท่านที่ถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดและท่านกำลังอธิบายแก่เรา ท่านเพียงผู้เดียวคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความบรูซุทธิ เพื่อที่จะทำให้ลูกๆ บรูซุทธิ เวลานี้ท่านให้ศรีมัทนี้แก่ลูก: จดจำพ่อเพียงผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกของหลายต่อหลายชาติเกิดจะถูกตัดออกไป การจดจำระลึกถึงเรียกว่าโยคะ ลูกคือลูกๆ ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อ ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่เรือของลูกจะข้ามปากไป ลูกจะไปจากดินแดนแห่งยาพิษนี้ไปสู่ดินแดนของชีวา และจากนั้นก็ไปสู่ดินแดนของวิษณุ เรากำลังศึกษาที่นี่เพื่อที่จะไปที่นั่น ไม่ใช่สำหรับที่นี่ ผู้ที่กลายเป็นราชาที่นี่กลายเป็นเช่นนี้ได้โดยการให้ทานทรัพย์สมบัติ บางคนก็ดูแลคนยากจนอย่างดีมาก บางคนก็สร้างโรงพยาบาลและบางคนก็สร้างธรรมศาลา ฯลฯ คนอื่นเพียงแค่บริจาคทรัพย์สมบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมูลนิธิในซินด์ เคยไปและบริจาคเงินให้แก่คนยากจน เขาเคยดูแลคนยากจนเป็นอย่างดี มีผู้ให้ทานมากมายที่เป็นเช่นนั้น เขาตื่นแต่เช้าตรู่และออกไปข้างนอกในตอนเช้าและนำอาหารไปเพื่อให้ทานและแบ่งปันให้กับคนยากจน ในทุกวันนี้มีการโกงกันอย่างมากมาย การให้ทานนั้นควรจะให้กับผู้ที่มั่งคั่ง ผู้ให้ทานบางคนไม่มีปัญญามากขนาดนั้น! การให้ทานแก่ใครบางคนที่นั่งขอทานอยู่ข้างนอกไม่ใช่การให้ทานที่แท้จริง นั่นคือธุรกิจของพวกเขา ผู้ที่ให้ทานแก่ผู้ที่ยากจนจะได้รับสถานภาพที่ดี เวลานี้ลูกเป็นผู้นำทางทางจิต เมื่อลูกเปิดนิทรรศการหรือพิพิธภัณฑ์ ลูกควรเขียนชื่อที่แสดงให้เห็นว่าลูกคือผู้นำทางไปสู่สวรรค์หรือผู้นำทางไปสู่อาณาจักรของโลกใหม่ อย่างไรก็ตามมนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย นี่คือการที่ปากของชวากหนาม สวรรค์คือสวนดอกไม้ที่ซึ่งเทพอาศัยอยู่ ลูกๆ ควรมีความซาบซึ้งว่าลูกกำลังกลับมาบรูซุทธิชาติแล้วชาติเล่าโดยการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกรู้ว่าไม่ว่าจะมีอุปสรรคมากมายแค่ไหน สวรรค์จะถูกสร้างขึ้นอย่างแน่นอน การก่อตั้งโลกใหม่และการทำลายล้างโลกเก่ากำลังจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน นี่คือการที่กำหนดได้แล้วในละครและไม่มีเรื่องของความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกไม่ควรจะมีความสงสัยแม้เพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับสิ่งนี้ ทุกคนพูดว่า: โอ ผู้ชำระให้บรูซุทธิ! พวกเขาพูดเป็นภาษาอังกฤษว่า: มาและปลดปล่อยเราจากความทุกข์ กิเลสทั้งห้าได้นำความทุกข์มาให้ นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลสดินแดนแห่งความสุข เวลานี้ลูกต้องไปสวรรค์ ผู้คนคิดว่าสวรรค์นั้นอยู่เบื้องบน พวกเขาไม่รู้ว่าคุณอาณาจักรของการหลุดพ้นนั้นอยู่เบื้องบน พ่ออธิบายแก่ลูกว่าทุกคนต้องลงมาที่นี่เพื่อการหลุดพ้นในชีวิต ดูซบสิ่งนี้เป็นอย่างดีและไตร่ตรองความรู้เท่านั้น นักเรียนที่บ้านก็คิดถึงเกี่ยวกับข้อสอบที่

พวกเขาต้องทำให้เสร็จสมบูรณ์และส่ง และสิ่งอื่นๆที่พวกเขาต้องทำ ดังนั้นลูกๆ ต้องทำให้ดวงวิญญาณสะโตประธานเพื่อประโยชน์ของตัวเอง ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์เพื่อไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น และจากนั้นด้วยการศึกษาความรู้ลูกจะกลายเป็นเทพ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันกำลังกลายเป็นทนายความจากคนธรรมดา ฉัน, ดวงวิญญาณนี้กำลังกลายเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดจากคนธรรมดา เป็นดวงวิญญาณที่กลายเป็นเช่นนั้นผ่านร่างกาย เมื่อร่างกายของเขาตาย, ดวงวิญญาณนั้นจะต้องเริ่มศึกษาใหม่อีกครั้ง เป็นดวงวิญญาณที่ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาเป็นนายของโลก พ่อพูดว่า: จดจำไว้ให้ดีว่าลูกคือดวงวิญญาณ เทพไม่ได้รับการบอกในสิ่งนี้ พวกเขาไม่ต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงเพราะพวกเขาบริสุทธิ์แล้ว พวกเขากำลังสัมผัสผัสสร้างวัลของพวกเขา พวกเขาไม่ได้ไม่บริสุทธิ์ที่พวกเขาจะต้องจดจำพ่อ ลูกดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองที่ลูกต้องจดจำพ่อ พวกเขาไม่จำเป็นต้องจดจำท่าน นี่คือละคร ไม่มีสองวันที่เหมือนกัน ละครนี้ยังคงดำเนินต่อไป แต่ระบบมีการเปลี่ยนไปเรื่อยๆในแต่ละวันที่ตลอดทั้งวัน และได้มีการถ่ายทำต่อไปเรื่อยๆ พ่อพูดกับลูกๆว่า: อย่าได้หัวใจวายเกี่ยวกับสิ่งใดเลย! เหล่านี้คือประเด็นของความรู้ ลูกอาจจะทำธุรกิจของลูกต่อไป ฯลฯ แต่ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อสถานภาพที่สูงส่งในอนาคตด้วยเช่นเดียวกัน ลูกต้องอาศัยอยู่กับครอบครัวของลูกด้วยเช่นกัน กุมารีนั้นไม่ได้เริ่มออกเรือน ผู้ที่ครองเรือนคือคนที่มีครอบครัวและลูกๆ ฯลฯ พ่อสอนทุกคน: กิ่งกุมารีและกุมาริด้วยเช่นกัน ผู้คนไม่เข้าใจความหมายของ “กิ่งกุมารี” พวกเขามีร่างกายแค่ครึ่งเดียวหรือ? เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่ากุมารีคือผู้ที่บริสุทธิ์และกิ่งกุมารีคือผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์หลังจากที่ไม่บริสุทธิ์ อนุสรณ์ของลูกถูกเก็บรักษาไว้ที่นี่ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ท่านกำลังสอนลูก ลูกเข้าใจว่าลูกคือดวงวิญญาณที่รู้เกี่ยวกับโลกที่ไม่มีตัวตน ลูกรู้ถึงการปกครองของอาณาจักรสุริยะวงศ์และจันทรราชวงศ์ด้วยเช่นกัน และเหตุใดจึงมีการแสดงคณธนูและลูกศรว่าเป็นสัญลักษณ์ของนักรบ ไม่ใช่เรื่องของสงคราม ฯลฯ ไม่มีเรื่องของปีศาจหรือเรื่องของการลักขโมยใดๆ ฯลฯ ไม่มีรวันเช่นนั้นที่ลักพาเสีดา ดังนั้นพ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นโสดผู้นำทางไปสู่สวรรค์ ไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ผู้คนเหล่านั้นเป็นโสดนำทางทางร่างกาย ในขณะที่ลูกเป็นผู้นำทางทางจิต พวกเขาเป็นพรหมของยุคเหล็ก เรากำลังศึกษาเพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดของทั้งหมด เวลาที่เรากำลังอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด บาบายังคงอธิบายต่อไปในวิถีที่แตกต่างกันไปมากมาย ทั้งที่เป็นเช่นนั้นบางคนก็กลับมาสำนึกเป็นร่างและกิลิม ดังนั้นจึงไม่มีความซาบซึ้งของการเป็นดวงวิญญาณ, เป็นลูกของพ่อ ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างต่อเนื่องมากเท่าไร สำนึกที่เป็นร่างของลูกก็จะถูกตัดขาดออกไปมากเท่านั้น ดูแลตนเองต่อไป ตรวจสอบตนเองว่า: สำนึกของร่างกายของฉันได้ถูกตัดขาดไปแล้วหรือไม่? เวลาที่เรากำลังจะกลับบ้านแล้วเราจะกลายเป็นนายของโลก บทบาทของเราคืออีโร (นักแสดงเอกชาย) และอีโรอื่น (นักแสดงเอกหญิง) ชื่ออีโรหรืออีโรอื่นได้ให้ไว้กับใครบางคนที่มีชัยชนะ เป็นเพราะว่าลูกได้รับชัยชนะในเวลานี้ที่ลูกได้รับชื่ออีโรหรืออีโรอื่น ลูกไม่มีสิ่งนี้มาก่อนหน้านี้ ผู้ที่พ่ายแพ้จะไม่ถูกเรียกว่าอีโรหรืออีโรอื่น ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกกลายเป็นอีโรและอีโรอื่น บทบาทของลูกนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างเปลือกหอยและเพชร แม้ว่าใครบางคนอาจจะเป็นเศรษฐีหรือมหาเศรษฐี ลูกรู้ว่าทั้งหมดนั้นกำลังจะถูกทำลาย ลูกดวงวิญญาณกลับมั่งคั่งขึ้นเรื่อยๆและผู้อื่นก็กำลังกลับมาล้มละลาย สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องได้รับการดูซับ รักษาศรัทธาของลูกไว้ เมื่อลูกอยู่ที่นั่นความซาบซึ้งของลูกก็เพิ่มขึ้น แต่ทันทีที่ลูกออกไปข้างนอก ความซาบซึ้งก็ลดลง สิ่งที่ลูกได้ยินที่นั่นลูกทั้งไว้ที่นี่ พ่อพูดว่า: ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าพ่อกำลังสอนการศึกษาแก่ลูกที่ลูกจะเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดากลายเป็นเทพ ไม่มีเรื่องของความยากลำบากเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกสามารถหาเวลาในที่ทำงานของลูกเพื่ออยู่ในการจดจำระลึกถึง นี่ก็เป็นธุรกิจของลูกด้วยเช่นเดียวกัน ลูกสามารถที่จะลาและไปจดจำบาบา นี่ไม่ใช่การบอกเรื่องเท็จ ลูกต้องไม่สูญเสียเวลาทั้งวันของลูกเช่นนั้น เราควรมีความคิดบางอย่างเพื่ออนาคตของเรา มีหลายยุทธวิธี หาเวลาให้มากเท่าที่เป็นไปเพื่อที่จะจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกต้องทำธุรกิจของลูกต่อไป ฯลฯ เพื่อการดำรงชีวิตของร่างกายของลูก พ่อกำลังให้คำแนะนำที่ดีมากแก่ลูกเพื่อที่จะกลายเป็นนายของโลก ลูกๆ คือผู้ที่ให้คำแนะนำนี้แก่ทุกคนอื่นด้วยเช่นเดียวกัน ผู้ที่เป็นที่ปรึกษาจะให้คำแนะนำ ลูกคือผู้ที่ให้คำปรึกษา ลูกแสดงหนทางแก่ทุกคนเพื่อที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตในชาติเกิดนี้ เมื่อผู้คนสร้างคติพจน์พวกเขาก็นำไปติดไว้บนกำแพง, เช่นเดียวกับที่ลูกเขียนว่า: จงศักดิ์สิทธิ์และเป็นราชาโยคี อย่างไรก็ตามพวกเขาจะไม่เข้าใจสิ่งใดเลยด้วยการทำเช่นนั้น เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกกำลังได้รับมรดกนี้จากพ่อ เป็นมรดกของดินแดนแห่งการหลุดพ้นด้วยเช่นเดียวกัน ลูกเรียกพ่อว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อจึงมาและแนะนำลูกให้กลับมาบริสุทธิ์ ลูกคือที่ปรึกษาด้วยเช่นกัน ไม่มีใครสามารถไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้นได้จนกระทั่งพ่อได้ให้คำแนะนำและให้ศรัทธาแก่ลูก ศรัทธาหมายถึงคำแนะนำที่สูงส่งของชีพบาบา ดวงวิญญาณได้รับศรัทธาจากชีพบาบา มีคำกล่าวว่า: “ดวงวิญญาณบาป” และ “ดวงวิญญาณบุญ” ไม่มีการกล่าวว่า “ร่างกายที่เป็นบาป” ดวงวิญญาณทำบาปผ่านร่างกายและเหตุนี้เองจึงกล่าวว่า “ดวงวิญญาณบาป” หากไม่มีร่างกาย, ดวงวิญญาณก็ไม่สามารถทำบาปหรือทำบุญได้ ดังนั้นจงไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้ ลูกมีเวลามากมาย ลูกสามารถสอนการศึกษานี้ด้วยกลยุทธ์ที่ยอดเยี่ยมให้แก่ครูหรือศาสตราจารย์เพื่อให้เขาสามารถได้รับประโยชน์

ลูกจะได้รับอะไรจากการศึกษาทางโลกนั้น? เรากำลังสอนสิ่งนี้แก่ท่าน เหลืออีกเพียงไม่กี่วันและการทำลายล้างกำลังรออยู่ข้างหน้า ความมีความกระตือรือร้นอย่างมากภายในตัวลูกเกี่ยวกับการแสดงหนทางให้แก่มนุษย์ ลูกสาวก็ได้รับข้อสอบที่เธอถูกถามว่า: ใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ? เธอได้เขียนว่า: พระเจ้าของกิตะคือชีวา แล้วเธอก็สอบตก เธอเชื่อว่าเธอกำลังเขียนคำยกย่องพ่อด้วยการพูดว่าพระเจ้าของกิตะคือชีวา ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความรัก ดวงวิญญาณของกฤษณะก็ได้รับความรู้ด้วยเช่นกัน นี่คือนั่นที่เธอเขียนและก็สอบตก เธอบอกกับพ่อแม่ของเธอว่าเธอจะไม่ศึกษาการศึกษานั้นอีกต่อไปแล้วและจะเข้ามามุ่งมั่นอยู่ในการศึกษาทางจิตนี้ ลูกสาวคนนั้นขึ้นชั้นหนึ่งมาก เธอพูดก่อนหน้านี้ว่านั่นเป็นสิ่งที่เธอจะเขียนและเธอก็จะสอบตก อย่างไรก็ตามสิ่งที่จะต้องถูกเขียนขึ้น เมื่อลูกกำลังก้าวหน้าไป พวกเขาจะมาและเข้าใจว่าสิ่งที่ลูกสาวผู้นั้นเขียนคือสิ่งความจริง เมื่ออิทธิพลของลูกแผ่ขยายออกไปและเมื่อพวกเขาได้รับคำเชิญให้มายังนิทรรศการหรือพิพิธภัณฑ์ พวกเขาจะตระหนักรู้และก็จะเข้าไปในสติปัญญาของพวกเขาว่าเธอเขียนถูกต้องผู้คนมากมายมาที่นี่ ดังนั้นลูกต้องคิดว่าจะทำอย่างไรเพื่อให้ผู้คนสามารถเข้าใจได้อย่างรวดเร็วว่าเป็นสิ่งใหม่ ผู้ที่เป็นของที่นี่จะเข้าใจอย่างแน่นอน ลูกกำลังแสดงหนทางทางจิตแก่ทุกคน ผู้ที่ยากจนมีประสบการณ์ของความทุกข์ทรมานอย่างมาก ความทุกข์ทรมานของพวกเขาจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไร? มีความขัดแย้งอย่างมาก พวกเขากลายเป็นศัตรูกันและฆ่ากันเอง เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกๆเป็นอย่างดี ผู้เป็นแม่ที่ยากจนไม่มีความเข้าใจ พวกเขาพูดว่า: เราไม่มีการศึกษา พ่อพูดว่า: เป็นสิ่งที่ดีที่ลูกไม่ได้เรียนหนังสือ ลูกต้องลืมนพระเวทย์และคัมภีร์ศาสนาทั้งหมดที่ลูกได้ศึกษาแล้วเรียนมาจนถึงตอนนี้ เวลานี้ฟังสิ่งที่พ่อบอกกับลูก ลูกควรอธิบาย: ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่สามารถให้การหลุดพ้น คนที่ไม่มีความรู้ทางจิตจะให้การหลุดพ้นได้อย่างไร? ผู้ประทานการหลุดพ้น มหาสมุทรแห่งความรู้คือผู้เดียวเท่านั้น มนุษย์ไม่ได้พูดสิ่งนี้ ผู้ที่เป็นของที่นี่จะพยายามเข้าใจสิ่งนี้ หากแม้ว่าบุคคลที่มีชื่อเสียงได้ปรากฏขึ้นมา, เสียงก็จะกระจายออกไป มีคำยกย่องว่า: ไม่มีใครฟังทูลชีดาสที่ยากจน บาบาสแสดงให้ลูกได้เห็นวิธีการมากมายเพื่อที่จะทำงานรับใช้และลูกๆ ต้องนำวิธีการเหล่านั้นไปใช้ในทางปฏิบัติ อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจตุรละลึง:

1. เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในอนาคต ให้ทำธุรกิจของลูกต่อไป ฯลฯ และทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะอยู่ในการจตุรละลึง ละครนี้เปลี่ยนไปเรื่อยๆ ในทุกวินาที ดังนั้นอย่าหัวใจวายเมื่อเห็นฉาใดๆ ของละคร

2. ศึกษาการศึกษาทางจิตนี้และสอนทุกคน นำคุณประโยชน์มาให้กับทุกคน ควรจะมีความกระตือรือร้นภายในตัวลูกเกี่ยวกับวิธีที่จะให้คำแนะนำแก่ทุกคนที่จะกลับมาบริสุทธิ์ และแสดงหนทางกลับบ้านให้แก่พวกเขา

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ระดับโลกที่ให้อภัยโทษของพลังทางจิต โดยการทำงานรับใช้สองเท่า เช่นที่รูปของพ่อเป็นรูปของผู้รับใช้โลก ในทำนองเดียวกันลูกก็เป็นผู้รับใช้โลกเช่นเดียวกันกับพ่อ ลูกทำงานรับใช้ทางกายภาพด้วยร่างกายของลูกในขณะที่อยู่กับการทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนแปลงโลก ด้วยจิตใจของลูก ให้มีการทำงานรับใช้ด้วยร่างกายและจิตใจไปพร้อม ๆ กัน ผู้ที่ทำงานรับใช้ด้วยจิตใจและด้วยการกระทำของพวกเขาในเวลาเดียวกันจะทำให้ผู้อื่นได้สัมผัสและเห็นว่าพวกเขามีพลังทางจิต ดังนั้นให้ฝึกฝนเช่นนี้อย่างสม่ำเสมอและเป็นธรรมชาติ สำหรับการรับใช้ด้วยใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพิ่มการฝึกสมาธิ

คติพจน์: จงเป็นคนเก็บคุณธรรมจากทุกคน แต่เป็นผู้ที่ทำตามพ่อบราห์มา

*** โอม ขานติ ***